

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno lustrirano prilogo „Družinski Prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu Via dell'Acquedotto št. 91. (pritličje). Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi „Družinski Prijatelj“. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, ulica delle Poste št. 9. Sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s prilogo je za vse leto naprej po pošti K 6.— za pol leta K 3. Posamezne številke po 6 v. Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno pet vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno-hranilnični račun št. 64139.

Na delo za katoliško časopisje

V današnjem državljskem življenju igra tisk zelo veliko vlogo; vsaka struja, vsaka stranka ima svoja glasila s pomočjo katerih širi svoje nazore. Kamor ne more dospeti človeški glas, tja se pošlje tiskano besedo in tako potuje iz sredine svetovnega mesta komaj dotiskan časopis kot glasonosec v kak kotiček ali na vrh kakega hriba. Poleg tega ima še mnogo ljudi pred tiskano besedo sploh neko spoštovanje; važnost tiska se res ne da utajiti.

Kako se obnašajo v tem vprašanju katoličani? Ali so si svesti svojih dolžnosti napram tako važni uredbi modernega življenja?

Na svojo veliko žalost moramo priznati, da mnogi katoličani ne umevajo važnosti tiska in dosledno ne vršijo svojih tozadevnih dolžnosti. Nastopno jih hočemo na te dolžnosti vnovič opozoriti.

Predpostavljamo, da politično-socialni časnikovi, ki bi bili v verskih zadevah popolnoma neutralni — ni. Verska načela segajo namreč tako globoko v politično in socialno življenje, da vsak, kdor hoče tozadevno govoriti ali delovati, mora priznati ali tajiti krščansko svetovno naziranje. Tretje ni mogoče.

Religija je temelj zasebnega in javnega življenja.

Ali more biti kedo popolnoma neutralen ali kakor pravijo indiferenten, ko gre za krščansko religijo? Ne; Kristus pravi: „Kdor ni z menoj, je proti meni.“

To je pa pravilo, po katerem nam je presojevati časopise.

Ako se kak list ne drži pozitivno katoliških načel, ta je proti njim; naj se imenuje „indiferentni“ kolikor hoče, katoliška moralka ga ne more priporočati, ker indiferentni do resnice in zmote ne smemo biti, temuč smo dolžni ljubiti resnico in zavračati zmoto.

Naj se nikar ne poreče, da smo tozadevno strogi; mi smo le dosledni in doslednost se pač zahteva od vsakega.

Katoličan torej ne sme brez prave potrebe čitati slabih časopisov že radi pohujšanj, ki ga daje s tem drugim ljudem v družini in v javnosti. Ne moremo dovolj grajati onih katoličanov (pa naj bodo katerega koli stanu), ki brez žive potrebe

čitajo v družini ali pa kar v javnih lokalih protiverske časopise. Kaj naj si mislijo k temu liberalci?

Še manj pa more katoličan kupovati ali pa biti kar naročnik slabega lista. S tem daje svoj denar v roke sovražnikov s svojim denarjem pomaga rušiti vero in moralo v ljudstvu in sodeluje tako z onimi ljudmi, ki vršijo delo hudičev. Tako sodelovanje moramo najresnejše obsoditi. Naj se ne poreče, da potrošiti 2-3 novčiče za protiverski list, je malenkost in da s tem ni listu pomagano. To ni res: 2-3 novč. danes, 2-3 novč. jutri, 2-3 novč. eden, 2-3 novč. drugi . . . to se nabere lepa svota, ki gre potem v žep onim . . . ki pišejo proti nam. Mari ni to neka vrsta samoumora? Ko bi katoličani ne dali nikoli niti vinarja za liberalne časnike, bi ti le šli kmalu rakom žvižgat. . . Ne bodimo torej, tako kratkovidni, da bi sovražniku brusili meč, s kojim nas seka.

Katoličan mora dalje po možnosti ovirati, da ne pride slab list v njegovo hišo, posebno očetje družine imajo tu veliko dolžnost in veliko . . . odgovornost pred Bogom, kdo bi pustil strupeno-kačo v svojo hišo? Strupen list pa je še hušji od navadne kače, ker postopa kakor ona kača, ki je zapeljala Evo v greh.

Slabih listov torej ne smemo ne čitati, ne naročati, ne podpirati, temuč jih moramo izrečno zavračati.

Prav nasprotno dolžnosti pa imamo napram dobremu tisku.

Pred vsem moramo dobre časopise čitati. S čitanjem se človek izobrazi, se utrdi v katoliških načelih in nauči tudi, kako jih braniti. To je v naših časih zelo potrebno. — Ako si res tako ubog, da ne moreš potrošiti par novčičev za katoliški časopis, pojdi k domačemu duhovniku ali k drugi dobri osebi in ti ga gotovo radi posodijo. Sicer pa če kadiš (mogoče pa kadiš ravno zdaj), vzemi v nedeljo 2-3 cigarete manj in si kupi „Zarjo.“ S tem boš premagal samega sebe, kar veliko pomeni, koristil svojemu zdravju in dobri stvari. Ako greš v javen loka in Ti ponudijo kak liberalen časopis, reci: „Tega lista ne čitam“ in zahtevaj katoliškega. Kamorkoli greš, moraš že itak plačati, imaš torej pravico tudi zahtevati.

Ako moreš, pusti na potovanju v vagonu ali pa v gostilni vedno kak iztis katoliškega časopisa. Tako pride v roke večkrat i onim ljudem, kateri ga na noben način ne bi kupili. Če stopiš v „tram-

way“, kupi prej „Zarjo“ in čitaj jo pred vsemi, da znajo da si katoliški Slovenec.

Katoličan pa mora svoj list tudi plačati in kar je glavno . . . plačati. Nikar ne misli, da se katoliški listi tiskajo zastoj. Papir in tiskarsko delo je zelo drago, tu treba pomoči. Ne dovoli upravništvu, da Te mora vedno tirjati, temuč pošlji naročnino v pravem času, bodi pravi predplačnik. Skrbi, da pridobiš katoliškemu listu vedno novih predplačnikov, ker le na ta način se more list povzdigniti.

Ne kritiziraj preveč. Uredniki niso sicer tako delikatni, da si ne bi pustili kaj reči, pač so hvaležni za vsak migljaj v korist lista. Toda kritizirati je lahko, bolje narediti pa je zelo težko.

Nekateri gospodje imajo to grdo navado, da čepijo doma, čitajo list, ga kritizirajo od začetka do konca, ne najdejo nič dobrega na njem . . . so pa zadnji, ko gre za poravnanje naročnine in ne pomočijo svoj živi dan peresa, da bi poslal le en dopisic. Kaj mislite, da more list tako napredovati. Ni torej dovolj držati list, moramo mu tudi pomagati, t. j. dopisovati.

Uredniku je vsaka notica dobro došla: tu je bil izvoljen nov župan, tam je umrla kaka znana oseba, nekje je bila huda nevihta, drugod kaka nesreča itd. itd., vse zna služiti uredniku.

Dopisi naj bodo kratki (večkrat zadostuje dopisnica), jasni in resnični, da si ni treba ubijati okolo njega glave ne uredniku ne črkostavcu. Na tak način sodelovati prilistih, to je najboljša kritika.

Pri tem ni smeti imeti pred očmi svojih lastnih interesov, temuč edino le sveto stvar. Kdor se bori za sveto stvar, bo imel od Boga plačilo.

Čitatelj, spomni se svojih dolžnosti do katoliškega tiska: čitati, plačati, agitirati, dopisovati!

Zavod sv. Nikolaja.

V nedeljo dne 22. nov. t. l. se je vršil občni zbor ob polni udeležbi bivših in sedanjih gojenk in tudi drugih gospej in gospic.

Občni zbor se je vršil po dnevnem redu. Predsednica K. Ponikvar je pozdravila vse navzoče in in opomnila, da zavod ne obhaja letos svoje 10 letnice s šumom temveč skromno. Predlagala je, da

vašem mestu bi si osnoval trgovino s perilom. Saj nosite na sebi itak že celo izložbo.“

Pri tem kaže na raztrgane hlače.

„Četa, desno glej,“ poveljuje zopet nek drugi in vsi mu pokažejo dolge nosove.

„Kdo pa smo prav za prav, če smem vprašati?“ vpraša podčastnik, poveljnik straže.

Lojzku je bilo že vse eno, kaj se zgodi, zato reče ježno.

„Sluga poročnika Peškega. Cela stvar je bila šala. — Tako sedaj veste!“

„Kaj sluga?“ zakličejo drugi. „Slugi pride na um kaj takega?“

Med tem pride službujoči častnik.

Režibabo spozna v njem dobrega prijatelja njegovega gospoda.

Podčastnik javi častniku, kaj se je zgodilo. —

„Kaj za Boga, Lojzek“ vganjate neumnosti tod okrog?“ reče smeje se jetnikovi opravi.

Režibabo se osrči.

„Eno uro poročnik — potem pa vmerjem rad!“

Častnik se laskavo nasmehne.

Nu, seve! — Rad verjamem. Ampak — neumna reč to! zamomlja nato.

„Podčastnik,“ reče čez nekaj časa. „Ta dogodek ni treba jevit v vašem jutranjem raportu. Naredim sam! . . . Razumete?!“

„Na službo, gospod poročnik!“

„Dajte mi papir in svinčnik!“

Korporal mu prinese oboje in poročnik piše:

LISTEK

Gospod poročnik.

V tem hipu se prikaže na pragu stotnik Remuš, poveljnik stotnije, pri kateri sta službovala obadva junaka. K sreči stotnik zopet izgine.

Kakor blisk je bil Lojzek pod mizo, ko je zagledal svojega stotnika. Tinek pa, vzpodbujen po prijateljevem vzgledu, je celo zlezal po drugi strani mize ven in z opazko: „Grem po nekaj“, zginil iz sobe. Nek dober instikt ga je gnal na dvorišče in ne na cesto, odkoder je prišel na nek vrt. Tu se je čutil varnega in se vstavil.

Tuji častnik postane zbezan.

„Kaj ti je, kolega“, vpraša sočutno Lojzeka.

„Nič, — nič“, zastoeče ta izpod mize. „Krč, strašen krč v nogi! O jej, o jej!“

„Nu, to preide. Za vsak slučaj ti pošljem zdravnika. Pri nas je v sobi.“

„Hvala, hvala — ne pošiljaj nikogar!“ — zavpije Režibabo. „Ne trudi se, že preide, poznam to. Ne daj se zadrževati! Pridem takoj za teboj!“

Toraj na svidenje! Pa brž pridi! Te bom javil!“

Za Lojzeka je bil to že skrajni čas. Ali kako uiti? Ko je počenil pod mizo so mu počile tesne hlače na najbolj občutljivem mestu. Z rešilnim plaščem pa je Tinek zginil.

Ampak dolgo premišljevali ne kaže. Konečno bi v resnici prišel doktor. Vstane toraj in zakriva se si z roko rano svojih hlače gre k vratom. Buren smeh vojakov mu je v slovo. Nekdo mu še zakliče: „Gospod poročnik, polovico brk ste pozabili! Tam pod mizo leže!“

Režibabo plane iz sobe.

Stršanski krik.

V naglici je podrl krčmarja in mu razbil vse, kar je nesel v oficirsko sobo, ter povrh še stopil na kurje oko.

Našega junaka je to zaskrbelo prav malo, temveč dirjal je naprej, da pride čim prej na prosto. Ako bi storil tako, kakor prijatelj Zorec, da je bežal na dvorišče, bi bilo vse dobro. Tako pa se je na nesrečo obrnil na cesto ter priletel v naročje patrulji, ki je prišla ravno nasproti. Vodil jo je feldvebel, ki je bil prej v gostilni.

Gospoda poročnika, plemenitega Slavičijuda, z raztrganimi hlačami, po domače Lo zeka Režibabo so odvedli na stražo.

Kaj vse je moral siromak tu pretrpeti. Vojaki so se mu rogali, hodili mimo njega, mu salutirali in delali dovtime.

„Gospod poročnik“, poroga se nekdo iz tolpe? „Kje ste pa pustili polovico brk? Ste je zgubili v bitki, ali morebiti celo zastavili?“

Jezno vrže Režibabo še drugo polovico v stran.

„Veste kaj, gospod poročnik,“ reče drugi „Na

se ustanovnico zavoda g. Marijo Skrinjar izvoli za častno članico, ki je mnogo žrtvovala za zavod, dokler je ni bolezen prisilila, da se odpove. Ta predlog so vse navzoče naudušeno sprejele. Na to je podala ga. Grom tajniško poročilo in to mesto mej letom odpotujoče tajnice.

Izvajala pa je približno tele misli:

Cenjene zborovalke! Zadnji občni zbor se je vršil dne 16. junija 1907. Tedaj je bilo izvoljenih 30 odbornic. V tem času je bilo 5 društvenih sej. Naš zavod obstoja že 10 let. Veliko je moral v tem času pretrpeti, velikokrat je prišel v denarne stiske, vendar dobro ljudstvo ni pustilo, da bi tako koristen zavod propal. Tako stoji danes zavod, ne rečem sicer na bogati podlagi, vendar obstoji zaupajoč v božjo previdnost in pomoč svojih dobrotnikov. V letu 1907 je sprejel zavod 920, od svojega obstanka pa do danes več kot 12.000 deklet. Vse te so bile sprejete z materinsko skrbjo in, če smo med temi le 100 rešile duševnega in telesnega propada, smo gotovo že veliko storile. — Zavod si je ob svoji desetletnici nabavil sliko svoje ustanoviteljice gospe Marije Skrinjar, kakor tudi prejšnje in sedanje voditeljice g. Karle Ponikvar. — Dalje moramo sporočiti, da nas je moral naš duhovni voditelj č. g. Matija Škabar vsled svojih obilnih stanovskih poslov zapustiti. Tem povodom se mu najpristoneje zahvaljujemo za vso njegovo desedanjno požrtvovalnost. Vložile smo v tem času prošnjo na preč. škof. ordinarijat in ni dvoma, da dobimo kmalu novega duhovnega voditelja. (Med tem je že imenovan č. g. Anton Križman, kapelan pri sv. Jakóbu. Op. ur.) — Ne da se na kratko povedati, v kolikih slučajih je zavod pomagal zelo ubožnim dekletom, ki niso imela drugega kakor pot, po kateri so šle s culico v rokah.

Marsikak strošek se je tako prihranil domačim županstvom, pa tudi marsikaka sitnost tukajšnji policiji. — Zato pa, dekleta, ne pozabite prispevati vsaj onih 40 vin. mesečne podpornine in ne pozabite na zavod, ko prejimate mesečne plače. — Zavod si je nabavil več potrebnih reči: šivalni stoj, omaro za knjige, povečal je število postelj, odej, pregrinjale in posteljnega perila. — Posebno zahvalo moram izreči večjim dobrotnikom našega zavoda: prejasnemu gospodu c. k. namestniku, prevzvišemu gospodu škofu, dalje č. g. duhovnemu voditelju Škabarju, č. g. Tulu ter mnogim drugim dobrotnikom iz duhovskega in svetnega stanu. Ljubi Bog naj blagoslovi to naše krščansko delo, da se bo utrdilo v nepremagljivo trdnjavo in zaščito našim revnim dekletom!

Poročilo je bilo pohvalno sprejeto.

Na to je spet ga. Grom kot blagajničarica podala račune za leto 1907 in sicer

Dohodki:

Darovi in podpore	2881.74
Udnina	255.60
Posredovalnina	509.—
Skupaj	3646.34

Stroški:

Primanjkljaj leta 1096 l.	274.43
Nakup oprave (inventar)	495.15
Društveno osobje	738.—

„Ljubi Peško! Tvoj sluga je naredil veliko bedarijo. Hotel je nekoliko poigrati poročnika in je naredil v tvoji uniformi izlet v našo vas. Tu so ga prijeli in zaprli. Hočem stvar poravnati. Pošlji toraj njegovo obleko in listič sem na stražo, da ga izpuste!“ To pismo odda korporalu z ukazom: „Ordonanc naj nese takoj ta listič gospodu poročniku Peški v sosednjo vas! Jetnik ostane tukaj, dokler od tam ne dobite drugih ukazov! Ste razumeli?“

„Na službo, gospod poročnik!“

Častnik odide. Za nekaj minut zatem tudi ordonanc. Režibabo ni vedel, kako se stvar izteče, vendar mu je bilo tukaj zelo neprijetno. Ko je moštvo sedelo krog njega in je podčastnik nekaj pisal pri mizi, je planil skozi napol odprta vrata na svobodo.

„Gospod poročnik!... Lojzek!... Lojzek!“ začuje za seboj.

Bil je Tinek, ki se je potikal skrivaj krog straže.

„Ti mesečno tele, ti, čemu si mi odbežal?“ se razjari Režibabo.

„Lojzek, drugače ni kazalo. Ampak sedaj sem tuhtal, kako bi te spravil iz teh klešč. Pripoveduj, kaj se je zgodilo!“

„Pojdiva,“ odvrne tovariš.

In gredoč po polju, pripoveduje, kaj se mu je pripetilo.

Stanarina	1318.40
Pisarna, tiskarna in poština	257.49
Kurjava, rasvetljava	200.92
Perilo (pranje)	95.90
Razno	62.—
Skupaj	3442.29

Prebitka je bilo tedaj leta 1907. 204.05
Sprejeto!

Pri volitvi novega odbora se je ga. M. Grom odpovedala odborništvu radi družinskih razmer in se zahvalila za zaupanje, ki ga je uživala doslej kot odbornica.

Te odpovedi pa niso zborovalke hotele nikakor sprejeti in so prosile g. Grom, naj le ostane. Po dolgem prigovarjanju se je gospa Grom vendar udala in bil je sledeči odbor voljen soglasno:

Roža dr. Gregorinova, Zinka dr. Rybaževa, Milka Mankoč, Karla Ponikvar, Malvina Plaper, Franja Ferjančič, Marija Čarga, Marija Omahen, Amalija Vidmar, Alojzija Vidmar, Rezika Grbec, Marica Forcesin, Pavla Gržina, Franja Batista, Alojzija Štoka, Nežika Resel, Ana Mišič, Ema Bartelj, Jelisava Gulič, Antonija Grahli, Lucinka Šere, Marjeta Žitnik, Ivanka Mrakuža, Nežika Reven in Maša Grom.

Pri raznih predlogih sta z naudušenjem govorili odbornica gdč. Amalija Vidmar in voditeljica gdč. Majeta Žitnik in apelirale na dekleta in gospe naj nikakor ne zapuste zavoda, naj ga podpičajo, in se zanj zavzemajo.

Na to je imela ga. Karla Ponikvar lep nagovor na vse zborovalke in se zahvalila še enkrat za njih trud in požrtvovalnost.

Po zborovanju je začel zabavni del, in sicer je gdč. Ana Mišič kaj krasno deklamirala pesem zloženo nalašč za 10 letnico zavodovega obstanka.

Na to sta deklamovali gdč. M. Omahen in gdč. J. Pirc kaj lepo „Slovenija in nje hčerka.“

Mnogo smeha je povzročila zavodu res primerna igra: Igro so res mojstersko izvedla vsa nastopajoča dekleta in sicer: Julka Pirc, Marija Omahen, Cilka Šere, Ana Mišič, Lojzka Vidmar, Nežika Resel, Marija Naglost, Marija Kopač, Fani Hafner, Marija Stres, Antonija Živic.

Na to so zapele par lepih pesmi in končan je bil ta lepi dan.

Ljubi, dobri Bog blagoslovi vse to delo da bode v korist duševno in telesno našim ubogim slov. dekletom!

NOVICE.

n **Pozor.** Od sedaj naprej naj se naslavlja vsa pisma na uredništvo „Zarje“ via dei Fabbri 2 III. in ne več via Acquadotto 91. Prosimo vse p. n. dopisnike, da to vzamejo na znanje.

n **Poslužite se razglednic,** ki jih je založila „Slov, dijaška zveza“ v Ljubljani s sliko Einspillerja Slomška in Janežiča, katerih čisti dohodek je namenjen obmejnemu bratom. — Kolekujte jih s kolekom v „korist obmejnih Slovencev!“ — Oboje, razglednice in koleke je dobiti v prodajalni „katol. tisk. društva“, Trst, ulica delle Proste 9.

„Vraga,“ reče važno stotnijski krpar. „Ordonanc ne sme s pismom v vas, drugače bo slabo. Glej — tam ga vidim. Ti greš tod k vinogradom, jaz ga pa dohitim.“

In odšel je.

„Hej,“ kliče Zovec že od daleč ordonancu. „Ti neseš pismo v vas?“

„Da, za poročnika Peška.“

„Daj ga meni! Jaz grem itak k njemu, da mu dam ta plašč. Prihraniš si pot in pozno je že tudi.“

Ordonanc, ki je bil strašanko jezen, ker je moral zvečer še v drugo vas, je bil tega vesel.

„Tako,“ de Zorec zadovoljen. Idi sedaj nazaj in reči korporalu, da ga pusti moja babica lepo pozdraviti. On bo že vedel.“

„Dobro,“ odvrne mož vdano in se vrne.

Poveljnik straže je bil silno jezen, ko je dobil ta pozdrav.

„Sto in pol zlodjev, tako razžaljenje. Kaj mene njegova babica briga,“ je grmel. „Čakaj dečko, dobim te! — Vi pa, se obrne k ordonancu,“ vi ste pa kobilica, osel, živinče, kakoršne še sploh vldel nisem.“

Takoj je moral nek drug, prebrisanejši oditi v sosedno vas in javiti, da se nek vojak potiče tam okrog v poročnikovi uniformi. Prvi poročnik, ki se prikaže, se mora zapreti. Tudi patrolje naj se odpošljejo v okolič.

(Konec prihodnjič.)

n **Umrli** je v čet. tek zjutraj po kratki bolezn predsednik tukajsne deželne višje sodnije, g. Defacis v 56. letu svoje dobe. Pogreb se vrš danes ob 10 uri iz ulice s. Giorgio v cerkev starega sv. Antona in potem dalje na pokopališče na Katinari.

n **Premeščenja duhovščine.** Č. g. Žega Sigmund je imenovan za ekspozita v Gradinje. Č. g. Hušo Mihael gre za ekspozita v Podgrad, č. g. Marinčič Ignac pa za kooperatorja v Hrušico. Halat Luka je imenovan kaplan v Lovrani. Č. g. Šebesta Anton bo excurrando oskrboval župnijo sv. Križ. Č. g. Josip Mandič pojde iz Lovrane za kaplana v Oprtalj. Č. g. Ivan Kynčl ekspozit na Barki, gre za župeupraviteja v Zmask.

n **Vekoslav Legat.** Dne 12. t. m. je umrl po daljši bolezn g. Vekoslav Legat, vodja tiskarne družje sv. Mohorja v Celovcu. N. v m. p.

n **Pomanjkanje duhovščine.** „Slovenec“ 14. t. m. prinaša novico o pomanjkanju duhovščine na Češkem. Nam ni treba misliti o pomanjkanju duhovščine na češkem, ker je naša škofija sama v takih razmerah, da se je bati za prihodnost. Nedavno mi je pripovedal še ne tako priletni g. H. Š., da je bilo za njegovega časa po 60 bogoslovcev v goriskem central. semenišču samo za tržaško škofijo, a dandanes je komat 60 bogoslovcev vseh alumnov za štiri škofije. Na tržaško škofijo, pride, kadar je dobra letina po 25 bogoslovcev vseh štirih letnikov. Koliko pomanjkanje duhovščine je pri nas, ve vsak, ki sliši dan za dnevom ponavljati: ta in ta župnija je zopet brez duhovnika, — oni gospod bi rad šel v pokoj radi onemoglosti, radi starosti a ga škof ne pusti tako lahko, ker nima koga, da bi ga nadomeščal. — Dijakov gotovo ne manjka — a kaj ko se jim vriva po šolah vedno on nasprotni duh do vsega, kar je duhovskega in se jim opisuje semenišče kot otrokom — „črni bav-bav“.

n **Andrej Pertot.** V ponedeljek predpoldne je umrl v Barkovljah g. Andrej Petrot, dobro znan rodoljub, posestnik, trgovec in lastnik gostilne pri „Rumeni hiši.“ Pogreb se je vršil v torek ob 3. pop. ob obilni udeležbi. N. v m. p.

n **O monsignoru Zanettiju,** bivšemu stolnemu proštu puljskemu, so se raznesle v zadnjem času po časopisju zelo raznolične vesti. Marsikako nečedno sumničenje je šlo tu na račun katoliške duhovščine in katoliške cerkve sploh. Zato je bolje, če povemo mi na tem mestu resnico v tej zamotani zadevi in ne pustimo svojih čitateljev zavajati v bogve kake domišljije.

Monsignor Zanetti je delal za katoliško stvar v Pulju zelo požrtvovalno; tega mu ne more nih e odrekati. Ustanovil je ljudsko posojilnico, lastno tiskarno za list „Avvenire“, ki je bila v zadnjem času seveda zaprta, sezidal je za katoliško izobraževalno društvo lastno hišo z dvorano in več sobami (vse skupaj se lahko ceni na 70.000 K), istotako je ustanovil konsumno društvo.

Edina njegova in sicer zanj usodepolna napaka pa je bila ta, da je v svoji dobrohotnosti vsakemu prevč zaupal in da ni držal ter tiščal denarja, kakor ga je treba dandanes tiščati. Že z nepotrebnim ustanovljenjem tiskarne za tednik „Avvenire“ in pa z zidanjem hiše za società cattolica se je bil ne malo prenagil. Naravnost uničila pa ga je njegova posojilnica in njegovo konsumno društvo, ker je tu večkrat dovoljeval posojila in oddajal blago brez zancstne garancije. Po tej poti je seveda moralo priti do poloma. Za en čas si je bil monsignor pomagal s tem, da jo pritegnil nekaj cerkvenega premoženja v pokritje tega dolga in sicer proti zadolžnicam posojilnice; ker pa nimajo te zadolžnice ob prazni blagajni seveda nobenega pomena, je morala konečno vsa stvar obtičati. Sodnija toži sedaj na stotine dolžnikov posojilnice, pa kaj jim hoče, če jim nima kaj vzeti.

V pokritje teh velikih dolgov je založil monsignor Zanetti veliko svojega lastnega imetja, kar pa ne zadostuje. Vse te stvari so njegovo zdravje tako izpodkopale, da se je odpovedal svoji župniji in kanonikatu ter se je šel zdraviti na Dunaj. Ni torej res, kar bi hoteli dopovedati socialisti, da je monsignor Zanetti velike svete poneveril in potem zbežal. Defraudanti (in med temi so neredkokrat socialistični voditelji) zbeže s polnim žepom nepoznano kam; o monsignoru Zanettiju pa vemo, kje da je, in vemo tudi, da ni nobenemu niti vinarja poneveril, temveč se mora sedaj pokoriti le za svoje preveč dobro srce in ker je mnogim preveč zaupal.

n **Priporočamo** posebno č. duhovščini, da širi med ljudstvo te-le molitve in knjižice: Posvetev Mariji (4v) Pomoč vernim dušam (6v), Sv. Socerb (I. Tul) 20v. Ples (I. Tul) 70v. Prav tako priporočamo tudi nove dvovrstne razglednice (narodne noše iz tržaške okolice). Vse to dobi v prodajalni kat. tiskovnega društva v Trstu, ulica delle Poste 9.

n Umešavanje „Edinosti“ v notranje cerkvene zadeve. „Edinost“ od minolega torka prepisuje iz „Polaer Tagblatt“-a vest, da je tržaški škof dvema v svojima duhovnikoma, namreč Červarju in Zidariču, ki sta bila izvoljena za deželna poslance, prepovedal sprejeti izvolitev. Z istim listom dostavlja vprašanje: „ima-li škof Nagl take posebne pravice, da zamore zakonito zajamčeno pravo pasivne volivne pravice odpraviti z mahinacijami te ali one vrste; je-li res duhovnik izročen svojim predstojnikom s kostmi in kožo? — Govori se, da bo imela ta odredba škofa Nagla neprijetnih posledic, ker politično društvo za Hrvate in Slovence v Istri ne utegne takega umešavanja dopuščati kar tako.“ — V svoji številki iz četrtka pa donša „Edinost“ o tem daljši članek, v katerem pravi med drugim, da je s tem činom škofovim „izvršeno flagrantno kršenje državljan-skih in političnih pravic ter dostavlja celo vprašanje: „da-li taka prepoved ne kolidira s kazenskimi določili zakonodaje v varstvo volivne svobode?“

Hvaležni smo „Edinosti“, da nam je zopet podala dokaz za našo trditev, da večkrat ne išče nič drugega nego izpodkopavati ugled cerkvenih predstojnikov s krivičnim sumničanjem njihovega delovanja. Da ne išče tudi v tem slučaju nič drugega, bo vsakemu očitno, ko pojasnimo, kako stvar stoji.

Cerkvena postava veleva vsem duhovnikom, ki hočejo biti izvoljeni za poslance, da naj to poprej naznanijo svojemu škofu. Ta postava je splošna za vse katoliške duhovnike vsega sveta in je ni napravil ne tržaški ne kateri drugi posamezni škof, ampak sv. Oče sam. Je pa tudi ta postava zelo umestna. Le pomislimo, kakšen nered bi to bil, če bi smel kak katoliški duhovnik-poslanec zapuščati svojo dušnopastirsko službo cele tedne in mesece brez vednosti svojega škofa! Kot poslanec pa bi jo moral zapuščati, da se udeleži zasedanja državne oziroma deželne zbornice. Pomisliti je pa tudi, da vidi katoliška cerkev v zdravem političnem delovanju svoje duhovščine le delo za zveličanje duš, in prav zato hoče, da bodi tudi na to delo duhovnik pravilno poslan od svojega škofa, ker sicer manjka blagoslov božji. Zato zahtevajo vsi škofje, da si duhovniki, ki mislijo kandidirati, od njih izprosijo potrebno dovoljenje.

Kaj je torej storil tržaški škof v Istri? Nič drugega kakor da je izpolnil cerkveno postavo, katero morajo izpolnovati vsi škofje. Dva župnika njegove škofije, Červar in Zidarič, sta kandidirala v deželni zbor. Po cerkveni postavi bi bila morala zato prositi dovoljenja od svojega škofa. Tega nista storila. Škof je čakal do tik pred volitvami. Ker se pa le nista oglasila, jima je škof v smislu cerkvenih postav prepovedal kandidirati, oziroma po izvolitvi sprejeti mandat. To pač ni nobeno „flagrantno kršenje državljan-skih in političnih pravic“, ampak to imenujejo pametni ljudje varovanje cerkvenih pravic in spoštovanje do njenih postav. Kar je tu storil naš škof, bi moral storiti na njegovem mestu vsak drugi škof. Hvala Bogu, da naši sosedni slovenski in hrvaški škofje niso primorani do takega postopanja, ker njihova duhovščina, ki misli kandidirati, pozna svojo dolžnost in vedno prej prosi svojega škofa za dovoljenje. Če bi bila oba gori imenovana župnika isto že takrat storila, bi jima bil škof gotovo dovolil, saj je dovolil tudi drugim.

Oba gg. župnika Zidarič in Červar sta se pa sedaj, kar moramo pohvalno omeniti, premislila in škofa vsaj naknadno prosila dovoljenja, da smeta mandat obdržati, kar jima je škof tudi dovolil.

Tako stoji v resnici ta zadeva, ki pa ni, kakor hoče „Edinost“ dopovedati svojim čitateljem, izzvala nobenega ogorčenja med ljudstvom. To ogorčenje hoče izzvati še-le sedaj ona sama s svojim brezvestnim hujskanjem in laganjem. K temu se vam je nudilo, hinavci, saj vas dobro poznamo. To je vaše „narodno delo“, pri katerem se prav nič ne sramujete posluževati se ultranemčurških listov!

Listnica upravnistva. Vse one p. n. naročnike „Zarje“, ki so s plačilom naročnine za tekoče leto zaostali, a so list vseeno prejeli, danes opetovano prosimo da svoj dolg čim prej poravnajo ter se v to poslužijo priloženih pošt-nih položnic. — Leto gre h koncu in ljubo bi nam bilo da bi bili v tem, čimprej na jasnem.

n Deželnozborske volitve na Kranjskem. Kakor je bilo pričakovati je dosegla S. L. S. pri deželnozborskih volitvah v splošni kuriji na deželi popolno zmago. Dosedaj izvoljeni poslanci so: Mihael Dimnik, Janez Hladnik, Evgen Jarc, Anton Kobi, Ivan Lavrenčič, Martin Matijašič, dr. Vladislav Pegan, Janez Piber, Jernej Ravnikar,

dr. Ivan Zajec. Volivnega boja po deželi sploh ni bilo, le v Zagorju, Idriji in Jesenicah so se umešavali socialni demokratje, a niso dosegli kaj velike glasov.

Pri zadnjih državnozborskih volitvah lani v splošni kuriji je dobila Slovenka Ljudska Stranka na Kranjskem 47.845 glasov, vsi nasprotniki pa 15.787 glasov. Sedaj pa je število glasov S. L. S. več nego sedemkrat toliko kot število združenih nasprotnikov. V Ljubljani se je S. L. S. volitev popolnoma zdržala. Tu je bilo oddanih 2515 veljavnih glasovnic; od teh je dobil kandidat narodno-napredne stranke Josip Turk 1120, protikandidat socialni demokrat Etbin Kristan 1071, samostojni kandidat Karol Mayer 298; razcepljenih pa je bilo 26 glasov. Ker ni dosegel noben kandidat absolutne večine 1258 glasov, bo v soboto 19. decembra ožja volitev med Turkom in Kristanom. Ljubljanski „Slovenec“ se izraža o teh volitvah tako-le:

„Te volitve so dokazale, da danes S. L. S. ni več stranka, ampak beseda „stranka“ je tu dobila pomen organiziranega ljudstva. Zato odslej tudi Slovenska Ljudska Stranka z nobeno druga stranko ne more več paktirati; odslej naprej je S. L. S. politično zavezno slovensko ljudstvo, je slovenski narod, prebivajoč na Kranjskem, in kar je izven Slovenske Ljudske Stranke, to ne spada več k slovenskemu ljudstvu, ampak klavrno tava izven nje“.

Mi le želimo, da bi res ostalo vedno tako, posebno pa da bi se S. L. S. skrbno varovala vsakega paktiranja.

Zadnje deželnozborske volitve na Kranjskem so zanimive, ker so se vršile prvič po novem volivnem redu in pa ker so pokazale, da je liberalna stranka na Kranjskem v popolnem razpadu. Vodstvo liberalne stranke je namreč postavilo kot kandidata za splošno kurijo liberalnega učitelja Jelenca. Učitelji pa so zahtevali, da se postavi Jelenc v mestni kuriji kot kandidat, češ da nočejo nastopiti v splošni kuriji proti soc. demokraciji, ker so le-ti pri zadnjih volitvah v Idriji glasovali za učitelja Gangla. Ker pa vodstvo stranke tej zahtevi ni hotelo ugoditi, je Jelenc odstopil kot kandidat in učiteljstvo njegovega mišljenja je izstopilo iz liberalne stranke in se bo najbrže pridružilo soc. demokratom. Rado-vedni smo, če bodo vsi učitelji, ki so v „Zvezi jugosl. učiteljev“, sledili vodstvu v soc. demokracijo. Najbrže bo ta korak vodstva lib. učiteljev precej pomnožil število članov — „Slomškove zveze“, ki sto i na krščanskem stališču. Naši tržaški in istrski učitelji so zelo zvesti člani liberalne „Zveze“. Vemo pa, da so tudi navdušeni pristaši „Nar. del. organizacije“, ki je v vednem boju s soc. demokratji. Zato smo zelo radovedni, kam jo bodo mahnil.

Zveza „Marijin dom“. Zvezin občni zbor se je vršil dne 6. t. m. Po kratkem nastojniko-vem nagovoru smo povzeli iz tajniškega poročila, da se je pridno med letom nabiralo denarne prispevke v zvezine namene in da se je iskalo načina, kako bi se prišlo do lastnih prostorov, iz blagajniškega pa, da znaša premoženje Mariji-nega doma nad 18.000 kron. V novi odbor, kateri se je v seji od 10. t. m. sestavil, so izvoljeni ti-le: Msgr. Peter Flego, hišni prelat sv. Očeta; nastojnik, Matija Škabar, predsednik, Jožefa Ka-tern, podpredsednica, Neža Šumaj, tajnica, Fran-čišek Gustin, blagajnik, Ivana Gaeta, Rozalija Klun, Marija Švigelj, Ana Perhave, Ivana Makuc, Alojzija Petkovšek, Elizabeta Jug, Marija Birska, odbornice. Nadzorništvo Andrej Zink, predsednik, Marija Dolenc, podpredsednica, Marija Dekleva, Ana Dobnik, Ana Pondeljak. Kličemo na neumor-no in požrtvovalno delo vse, ki imajo dobro voljo, da si ustanovino čim prej svoj Marijin dom. Zbogom za narod!

n Za božične praznike se bo vršila služba božja v tržaških cerkvah po tem-le redu:

Pri sv. Justu: na predvečer ob 3½ po-poldne večernice in juternjice; na božič pa ob 6 prva, ob 10 pa druga (škofova) slovesna maša.

V Jezuitski cerkvi: na predvečer ob 10½ juternjice potem ob polnoči sv. maša; na praznik ob 11 svi maša.

Pri novem sv. Antonu: na vigilijo ob 4 popoldne juternjice; na praznik ob 4 in četrt zjutraj prva, ob 5 druga, ob 10 pa tretja slovesna sv. maša.

Pri Starem sv. Antonu: na praznik ob 6. prva, ob 10 pa druga slovesna sv. meša.

Pri sv. Jakobu: na predvečer ob 10 in tri četrt juternjice, potem ob polnoči sv. maša: na praznik ov 9 in četrt slovenska pridiga in potem sv. maša s slovenskim petjem.

Pri sv. Vincencu: na praznik ob 10½ slovesna sv. maša.

V kapucinski cerkvi: ob polnoči

slovesna sv. maša za tamošnje bratovščine.

V nunski cerkvi: na predvečer ob 10½ juternjice in ob polnoči sv. maša.

n Cerkvem tat. Iz Gorice se nam poroča, da je 5. t. m. v župni cerkvi v Pevni neki zlikovec vkradel vse dragocenosti pri Marijinem kipu. Tudi pri darovalni pušici je razbijal. Osumljenca ima orožništvo že v rokah.

n Visoka gosta na Dunaju. Dne 6. t. m. sta obiskala švedski kralj Gustav V. in kraljica Viktorija našega cesarja in mu čestitala k nje-govi 60-letnici.

n Razstava v Turinu. Leta 1911 bo od april do oktobra ob 50-letnem jubileju proklamacij Italije mednarodna obrtna razstava.

n „Hrvatsko imanje“. Pod tem imenom se snu je novo obrambeno društvo, ki obsegaj vso „hr-vatsko domovino“, to je: Hrvatsko, Slavonijo, Dal-macijo, Bosno in Hercegovino, Reko z okolico, Istro, Trst in Medjimurje! Društvo naj preprečuje izseljevanje Hrvatov iz domovine, vrača izseljence nazaj domov, gmotno in prosvetno dviga Hrvate, varuje hrvatske koristi doma in v tujini in goji v Hrvatih ljubezen do narodov, s katerimi so pod istim vladarjem. V to svrhu bo nakupovalo v do-movini zemljišča, ki pridejo na prodaj, ter jih na-seljevalo s Hrvati, stopilo z ogrsko vlado v poga-janje, da se izselijo Madjari s Hrvatske in Hrvati z Ogrske, skrbelo bo Hrvatoma za zaslužek doma, podpiralo dijake, ustanovilo pokojninski zaklad itd. Društvo vabi v svoje kolo tudi Slovence, katerih prispevki bi se posebej zaračunali. Pokojninski zaklad bi bil skupen. Predsednik in tajnik upravnega odbora in nadzorni odbor naj bi bili skupni, a njih članovi morajo biti Hrvati. Skupne zadeve bi se reševale skupno.

n Državno redarstvo v Pulju bo štel 180 redarjev in 14 civilnih agentov, brez konceptnih in drugih uradnikov.

n Novi brigadir. Poveljnikom 55. pehotne brigade v Trstu je imenovan GM Ivan baron Kirch-bach, doslej poveljnik 12. pehotne brigade v Celovcu.

n „Podporno društvo za slovenske velikošolce na Dunaju“ je za mesec december razdelilo čez 1000 (tisoč) kron med revne slovenske akademike, ki so v zadnjih dneh mnogo trpeli, ker je bila „mensa academica“ zaprta — Odbor.

n Na prvem zborovanju združenih slovenskih esperantistov ob priliki zadnjega svetovnega esp. kongresa v Draždanih se je povdarjala z navduše-njem ustanovitev prvega slov. esp. krožka. Da izvrši naš krožek (Maribor, ob parku 1. III.) prvo svojo večjo nalogo, da izda namreč popolno slov-nico esp. jezika za Slovence, se obrača esperantni krožek zopet na slavno občinstvo z nujno prošnjo, da nas podpira v večji meri ko doslej z — naro-čili. (Knjiga bode stala 2 K ter se bo razpošiljala po poštne povzetju).

n Velikansko rusko posojilo. Duma je poob-lastila finančnega ministra, da najame 450 milijo-nov rubljev posojila.

n Vratar podedoval 10 milijonov V Budapešti je umrla grofica Bathiany Tarnoczy, ki je zapustila celo svoje premoženje 10 milijonov Aleksandru Tarnoczyju, ki je portir v nekem hotelu v Maku.

n Zagonetna smrt vseučiliškega profesorja. V Bukareštu je umrl vseučilišni profesor, senator Cantile, ki je stanoval v svo i vili z neko mlado damo. Ko so ga pokopali, se je izkazalo, da manjka iz njegovega premoženja 900.000 kron. Na sumu je mlada sstanovalka, da je profesorja zastrepila

n Strašni viharji na morju so razsajali zadnje dni pri Casablanci se je potopilo 7 otovorjenih la-dij. Tudi v Črnem morju se je potopila neka turška ladja s 50 osebami.

n 10 milijonov rubljev je zapustil ruski veliki knez Aleksij. Premoženje si razdelita brata Vladimir in Pavel na enaka dela.

n 800 oseb je zbolelo za legarjem v Sibirju na Sedmograškem Vse šole se zaprte.

n Štrajk železničarjev na Srbskem grozi iz-bruhniti v najkrajšem času. Ako se to zgodi, nas-tanejo komplikacije v prometu na celem Balkanu.

n Zelo dragoceno sliko so razkrili v sloveči švicarski šoli v Kölnu. Slika je pristna gotiška iz leta 1370 ter ima veliko vrednost.

n Neznani mož razmesarjen od vlaka. Vlak lokalne železnice Trst—Poreč, ki prihaja v Trst ob 9 45 zvečer je v nedeljo blizu Žavelj povozil nez-nanega človeka. Telo istega je bilo tako razmesar-jeno, da je bilo nemogoče spoznati, kdo je to bil. Tudi se ne ve, da-li gre za samomor ali pa za nezgodo. Truplo so prenesli v mrtvašnico pri Sv. Justu

n Rešitev na morju. Neki angleški parnik, ki je prišel iz Lizbone, je na visokem morju našel in sprejel na krov dvajset mornarjev v malem čolnu, ki so se vanj rešili ob potopu holandskega parni-ka, na katerem so bili uslužbeni.

Iz Istre.

i Umrl je veleč. gospod Ante Ragusin župnik v Zamasku. Pokojnik je bil svoj čas upravljal župnijo Grožnjan in se kot tak izkazal za izvrstnega administratorja cerkvenega premoženja. Ljubil je v svoj narod in zanj veliko pretrpel. N. v. m. p.

i Kriza v Istri. Piše se nam: Skoro po celi Istri vlada strahovita revščina. Ljudstvo je kar obupano. Nima kruha, nima vode, ni sena za živino. Vina ne morejo prodati ali ga pa prodajajo po tako nizki ceni, da je stramota. Prejšnja vlada je izgotovila melioracijski načrt, tudi sedanji ministrski predsednik je obljubil, da ga bo izvršil, ali kedaj to je vprašanje. Do izvršitve tega načrta ljudstvo lahko že zdavnaj pomre od gladi in žeje ali pa je prisiljeno se izseliti. Neobhodno je potrebna nujna pomoč. Naši poslanci bi se tu prav lahko hvaležne izkazali svojim volivcem, če bi izposlovali od vlade hitro in izdatno podporo. Saj ljudstvo jih je izvolilo zato, da mu pomagajo, ne pa, da bi vlekli samo mastne dijete.

i Iz Boljunca. Nedavno je priredila „Narodna delavska organizacija“ shod pri nas. Shod je otvoril in mu predsedoval v imenu župana Pangrea Lovrenc Ota. Ota je človek, ki ob vsaki priliki kriči: doli s črnimi in napada mirne ljudi našega mišljenja s surovimi izbruhi. Da je Lorenc olikan in delaven človek, priča njegovo s plevelom in robido obraslo polje. — Na shodu ni manjkalo seveda tudi slavnega „šomastra“ Urbančiča, kateri slovi, da daje dober vzgled šolskim otrokom s tem, da se udeležuje s svojo družino javnih plesov ter dovoljuje, da tja zahaja tudi šolska mladina, ter s tem krši tozadevno šolsko postavo, na kar opozarjamo krajni šolski svet. Ta človek je tudi prepovedal nekemu mladenču, ki hodi še v ponavljajno šolo, peti v cerkvi, češ da se tam pohujšuje, med tem ko vabi šolske otroke h „Prešernu“, kjer pa seveda ni družega pohujšanja, kakor samo, da se zasramujejo vera, duhovščina in vsi pametni ljudje. Tudi še ostala boljunška „telegenca“, je bila na shodu. Mi kot prijatelji vsake stanovske organizacije ne bi imeli nič proti, le to se nam čudno zdi, da so ti naudušeni organizatorji od danes pred 3 leti, ko se je ustanovilo „Del. izobr. in podp. društvo v Boljuncu“ zagnali tak hrup in napadajo to delavsko organizacijo še danes. Zdi se nam, da nekateri ustanavljajo „organizacije“, da si pripravljajo pot do mastnih zaslužkov in mandatov. Po shodu so zažvrgoleli „Prešernovi“ slavčki par laških pesmi. S tem so pritisnili pečat na svojo radikalno narodnost.

Razne vesti.

r Kakor prišlo, tako šlo. Tirolec Ivan Kuro iz Oberintala je dobil v loteriji pred tremi leti 200.000 kron. Mož je bil toliko ponosen na svoje premoženje, da je brez skrbi začel zapravljati in sedaj nima več niti borne kočice, ki jo je imel predno re zadel v srečo. Loterijski in prigoljufani denar jes nimata teka.

r Socialni demokrat — sramota. V nekem nemškem mestu je bil neki kmet obsojen na nekoliko mesecev, ker je rekel nekemu stražmojstru: „Vi ste tudi socialni demokrat.“ Sodnik je sodil tako le: „Za pametnega človeka je dandanes sramota, kadar se ga imenuje socialnim demokratom, kajti ti hočejo odstraniti vero in zvestobo do cesarja in do domovine.“ — Kako se pa misli pri nas o socialni demokratiški stranki!?

Odda se lepa mesečna soba v ulici Solitario 13 III. vrata 14.

Za Božične praznike in novo leto

priporočila prodajalna

«katol. tisk. društva» v Trstu

ulica delle Poste 9.

krasne razglednice v veliki izberi.

Za okrašenje božičnega drevesca

so na razpolago razni stekleni okraski,

svečice i. t. d

Angeljsko zvonilo!

Lepe jaslvice različne velikosti in

cene okusno izdelane

Kupite čevlje

— pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru —

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST

(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

— Ta mojster vam postreže po domače, —
z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

Iz Krasa.

k Repentabor. Tukaj se ustanovi družba treznosti in varčnosti za mladeniče. Radovedni smo, kaj poreče k temu narodno napredna tržaška „Edinost“, ki vsigdar tako bombastično v svet trobi, kadar so njeni oboževalci na narodno napredni podlagi celo noč popivali in plesali, da se je vse kadilo. — Da je to edino narodno in pravo delo, bi morda dokazala s kakimi več kakor sto let starimi patenti svojim pristašem, ker edino ona ima patent, slovensko ljudstvo kulturno povzdigovati.

Ker njenemu nedolžnemu sreču ne ugaia treznost in varčnost, nam bo morda nasvetovala kakor Bazovičanom ob prihodu č. gospoda Šoneca: „Ako Vam bo gospod Šonec, katerega že poznamo, da je vnet za gospodarsko in dušno povzdigo slovenskega naroda, hotel kaj pomagati in Vas podpirati v Vašem stremljenju, jo pa kar za Rimanjci uberite“.

Potem bi pa zopet imeli vzrok naprednjaki in naprednjakinje prihajati od blizu in daleč na te razvaline svojega razdirajočega in uničujočega dela, govorili in govorile bi, jokali in se jokale. — Iz enega očesa bi jim uhajale narodno napredne solte srčno radosti, da so jo tako temeljito zavozili, iz drugega očesa pa bi se jim utrinjale bridke solze užaljene pobožnosti, ker jim ni niti dovoljeno „svojega Boga po slovensko moliti“. Ko bi se pa podedile vse te solze v prah pozabljenosti, spoznali bi, kam so jo na tej mokri in prašni narodno napredni podlagi s svojo vodeno politiko privozili, bi se temeljito in imenitno sramovali ter drug drugemu nalomljeno krmilo v roke ponujali kakor sedaj v Rimanjih, kjer je žugal narodno napredni, vihravi, nenormalni požar pokončati vse, kar je bilo poštenega, dobrega, svetega. Končno bi pa celo zadevo prepustili v blagohotno rešitev ruski dumi.

ZALOGA
likerjev v sodčkih in butiljkah
JAKOB PERHAYC
TRST — Via delle Acque — TRST
Veliki izbor
vsakovrstnih najfinejših in starih vin v buteljkah.
Postrežba točna. — Cene zmerne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Prodajalna katoliškega tiskovnega društva

v TRSTU

ulica delle Poste šte. 9

ima na razpolago razne molitvenike v slovenskem, nemškem in laškem jeziku, podobe male za darilo in velike za okvir, svetinje, rožne vence, kipe in križe raznih velikosti in cen iz kovine in lesene, različni papir pisnjeni in pisarniški, razni ovitki, šolski zvezki, vse pisarniške potrebščine, trg. knjige, notici i. t. d. i. t. d.

Častito duhovščino opozarjamo posebno

na našo zalogo voščenih sveč prav po tovarniški ceni in sicer: pristno voščene kg. á K. 5.—, I vrste „Il Santo di Padova“ kg. á K. 4.40, II vrste kg. á K. 2.40, okinčane sveče kg. á K. 3.40, ekonomične sveče á kg. K. 1.90. Odpadki sveč se sprejemajo in plačujejo po kakovosti. V zalogi je kadilo (virh) á kg. K. 1.20, 2.—, 2.40, ter oglje za kadilnice á kg. K. 2.—. Stekla za večno luč, stenji za večno luč, vrvice za prižiganje na kilo, ali v zavitkih, prižigalniki (kajfeži), povoskano platno za altarje, tiskovine za čč. župne urade dobite istotam.

Sprejemajo se kajigoveška dela po zmeri cen. Preskrbi se okvirje za razne slike. Razpolagamo z vzorci. Slike Prešerna, Gregorčiča, Vodnika in Slomška v lepem okvirju á K. 7.60. Podoba papeža Pija X v pozlačenem okvirju za K. 20.—. Sveče za domačo rabo á 3, 4, 5 in 6 v zavojni ter svečice zvitihi in za božičnice so vedno v zalogi.

Preskrbimo ovitke z poljubnim naslovom.

Dobava cerkvenih oblačil in cerkvenih potrebščin vsake vrste.

Obilo obiska in naročil prosi

Katoliško tisk. društvo v Trst.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Podurad v Trstu, ulica delle Poste 9. Telefon 2110

Sprejema hranilne vloge tudi od
neudov in jih obrestuje po

4 1/2 %

Davke plača hranilnica sama.
Za varnost vlog jamčijo udje

(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustmenem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vloga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Novo pogrebno podjetje

Pisarna in prodajalna Via Vincenzo Bellini št. 13.

Telefon 14-02. (poleg cerkve sv. Antona Novega) Telefon 14-02

Zaloga oprave ulica Massimo D'Azeglio št. 18

Prireja pogrebe od najprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih, kakor tudi v s kristalom zaprtih vozovih.

Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrljice, kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene rakve; čevlje, vence iz umetnih cvetlic, kovine, porcelana in perl.

Bogata zaloga: Voščene sveče.

Cene nizke, da se ni bati kokurece.

Za slučaj potrebe se uljudno priporočajo HENRIK STIBELJ in drugi.